Impostos e décimos

Imposto: unha contribución obrigatoria aos ingresos estatais, cobrada polo goberno sobre os ingresos dos traballadores e os beneficios empresariais, ou engadida ao custo dalgúns bens, servizos e transaccións.

Décimo - 10% da produción ou ganancias anuais, anteriormente tomado como imposto para o mantemento da Igrexa e do clero

Pentateuco

E bendito sexa o Deus Altísimo, que entregou os teus inimigos nas túas mans. E deulle os décimos de todo. Xénese 14:20

E todo o décimo da terra, xa sexa da sementeira da terra ou do froito das árbores, é do Señor; é consagrado ao Señor. E se alguén quere redimir algo dos seus décimos, engadirá a iso a quinta parte. E canto ao décimo do gando ou do rabaño, mesmo de calquera cousa que pase baixo a vara da lei, o décimo será consagrado ao Señor. Levítico 27:30-32

Mais os décimos dos fillos de Israel, que ofrecen como ofrenda elevada ao Señor, déinos aos levitas como herdanza; polo tanto, díxenlles que entre os fillos de Israel non terán herdanza. Así fala aos levitas e dilles: Cando tomes dos fillos de Israel os décimos que vos dei deles como a vosa herdanza, ofreceredes unha ofrenda elevada para o Señor, a décima parte do décimo. Así tamén ofreceredes unha ofrenda elevada ao Señor de todos os vosos décimos que recibades dos fillos de Israel; e daredes deles a ofrenda elevada ao Señor ao sacerdote Aarón. Números 18:24,26,28

E cobrade un tributo para o Señor dos homes de guerra que saíron á batalla: unha alma de cada cincocentos, tanto das persoas como das vacas, dos asnos e das ovellas. Números 31:28

E o tributo do Señor das ovellas era seiscentas setenta e quince. E as vacas, trinta e seis mil, das cales o tributo do Señor, setenta e doce. E os xumentos, trinta mil cincocentos, das cales o tributo do Señor, sesenta e unha. E as persoas, dezaseis mil, das cales o tributo do Señor, trinta e dúas persoas. E Moisés deu o tributo, que era a ofrenda elevada do Señor, ao sacerdote Eleazar, como o Señor lle ordenara a Moisés. Números 31:37-41

E alí levaredes os vosos holocaustos, os vosos sacrificios, os vosos décimos, as ofrendas elevadas das vosas mans, os vosos votos, as vosas ofrendas voluntarias e as primicias dos vosos rabaños e rebaños. Entón haberá un lugar que o Señor, o voso Deus, escolla para que habite alí o seu nome; alí levaredes todo o que vos mando: os vosos holocaustos, os vosos sacrificios, os vosos décimos, a ofrenda elevada da vosa man e todos os votos escollidos que lle fagades ao Señor. Non poderás comer dentro das túas portas o décimo do teu gran, nin do teu viño, nin do teu aceite, nin as primicias dos teus rabaños ou rebaños, nin ningún dos teus votos que fagas, nin as túas ofrendas voluntarias, nin a ofrenda elevada da túa man. Deuteronomio 12:6,11,17

Darás o décimo de todo o produto da túa sementeira, que o campo produza ano tras ano. Comerás diante do Señor, o teu Deus, no lugar que el escolla para poñer alí o seu nome, o décimo do teu gran, do teu viño e do teu aceite, e as primicias dos teus rabaños e das túas ovellas; para que aprendas a temer ao Señor, o teu Deus, sempre. Ao cabo de tres anos, traerás todo o décimo do teu produto dese ano e gardarao dentro das túas portas. E o levita (porque non ten parte nin herdanza contigo), e o

estranxeiro, o orfo e a viúva que estean dentro das túas portas, virán, e comerán e se satisfarán; para que o Señor, o teu Deus, te bendiga en toda a obra das túas mans que fagas. Deuteronomio 14:22-23,28-29

E celebrarás a festa das semanas ao Señor, o teu Deus, cun tributo dunha ofrenda voluntaria da túa man, que lle darás ao Señor, o teu Deus, segundo a bendición que o Señor, o teu Deus, te teña dado. Deuteronomio 16:10

Cando te achegues a unha cidade para loitar contra ela, proclamarás a paz. Se ela che ofrece a paz e che abre as portas, todo o pobo que se atope nela será teu tributario e serviráche. Deuteronomio 20:10-11

Cando acabes de dar o décimo, todo o décimo dos teus ingresos no terceiro ano, que é o ano do décimo, e llo darás ao levita, ao estranxeiro, ao orfo e á viúva, para que coman dentro das túas portas e se satisfagan; Deuteronomio 26:12

Historia

E non botaron fóra os cananeos que habitaban en Guézer; e os cananeos habitan entre Efraim ata o día de hoxe, e pagan tributo. Josué 16:10

Pero aconteceu que, cando os fillos de Israel se fixeron fortes, someteron os cananeos a tributo; pero non os expulsaron por completo. Josué 17:13

E aconteceu que, cando Israel se fixo forte, someteu os cananeos a tributo e non os expulsou por completo. Nin Zebulón expulsou os habitantes de Quitrón nin os habitantes de Nahalol; senón que os cananeos habitaron entre eles e foron tributarios. Tampouco Naftalí expulsou os habitantes de Bet-Xemes nin os habitantes de Bet-Anat; senón que habitou entre os cananeos, os habitantes da terra; con todo, os habitantes de Bet-Xemes e de Bet-Anat foron tributarios para eles. Pero os amorreos quixeron habitar no monte Heres en Aialón e en Xaalbim; pero a man da casa de Xosé prevaleceu, de xeito que se converteron en tributarios. Xuíces 1:28,30,33,35

Adoram estaba sobre os tributos; e Xosafat, fillo de Ahilud, era o canceleiro. 2 Samuel 10:24

Ahisar estaba á fronte da casa; e Adoniram, fillo de Abda, estaba á fronte dos tributos. 1 Reis 4:6

Os seus fillos que quedaron despois deles na terra, aos que os fillos de Israel non puideron destruír por completo, sobre eles impuxo Salomón un tributo de servidume ata o día de hoxe. 1 Reis 9:21

Entón o rei Roboam enviou a Adoram, que estaba sobre os tributos; e todo Israel apedrouno, e morreu. Entón o rei Roboam apresurouse a subir ao seu carro e fuxir a Xerusalén. 1 Reis 12:18

E o faraón Necó puxoo en cadeas en Ribla, na terra de Hamat, para que non reinase en Xerusalén; e puxo á terra un tributo de cen talentos de prata e un talento de ouro. 2 Reis 23:33

E Joaquim deulle a prata e o ouro a Faraón; pero impuxo un tributo á terra para dar o diñeiro segundo a orde de Faraón; esixiu a prata e o ouro do pobo da terra, de cada un segundo o seu tributo, para dárllo a Faraón Necao. 2 Reis 23:35

En canto a todo o pobo que quedara dos hititas, amorreos, perizitas, heveos e jebuseos, que non eran de Israel, senón dos seus fillos, que quedaron despois deles na terra, a quen os fillos de Israel non consumiron, a eles Salomón obrigounos a pagar tributo ata o día de hoxe. 2 Crónicas 8:7-8

Entón o rei Roboam enviou a Hadoram, que estaba sobre os tributos; e os fillos de Israel apedreárono, e morreu. Pero o rei Roboam apresurouse a subir ao seu carro e fuxir a Xerusalén. 2 Crónicas 10:18

E o medo do Señor caeu sobre todos os reinos das terras que estaban arredor de Xudá, de xeito que non fixeron guerra contra Xosafat. Tamén algúns dos filisteos trouxeron a Xosafat agasallos e prata como tributo; e os árabes trouxéronlle rabaños, sete mil setecentos carneiros e sete mil setecentos machos cabríos. E Xosafat engrandeceu moito; e construíu en Xudá castelos e cidades de almacéns. 2 Crónicas 17:10-12

E en canto se difundiu a orde, os fillos de Israel trouxeron en abundancia as primicias do trigo, do viño, do aceite, do mel e de todos os froitos do campo; e trouxeron o décimo de todo en abundancia. E en canto aos fillos de Israel e de Xudá, que habitaban nas cidades de Xudá, tamén trouxeron o décimo dos bois e das ovellas, e o décimo das cousas santas que estaban consagradas ao Señor, o seu Deus, e puxéronas en moreas. E trouxeron fielmente as ofrendas, os décimos e as cousas consagradas; sobre o cal Cononías o levita era xefe, e Ximei o seu irmán era o seguinte. 2 Crónicas 31:5-6,12

Esta é a copia da carta que lle enviaron ao rei Artaxerxes: Os teus servos, os homes da outra banda do río, e en tal momento. Saiba o rei que os xudeus que viñeron de ti ata nós viñeron a Xerusalén, reconstruíndo a cidade rebelde e mala, e erixiron as súas murallas e uniron os cimentos. Saiba agora o rei que, se esta cidade é reconstruída e se erixen de novo as murallas, non pagarán portaxe, tributo nin imposto, e así prexudicarás os ingresos dos reis. Esdras 4:11-13

A carta que nos enviastes foi lida diante de min con claridade. Eu mandei, e fíxose unha busca, e atopouse que esta cidade antigamente se rebelou contra reis, e que nela se produciron rebelións e sedicións. Houbo reis poderosos tamén en Xerusalén, que gobernaron todos os países de alén do río; e pagábanlles peaxe, tributos e taxas. Mandade agora que cesen as obras destes homes, e que esta cidade non sexa reconstruída, ata que eu dea outra orde. Esdras 4:18-21

Ademais, dou unha orde sobre o que debedes facer cos anciáns destes xudeus para a edificación desta casa de Deus: que dos bens do rei, do tributo da outra banda do río, se lles dean inmediatamente os gastos a estes homes, para que non se lles impida o traballo. Esdras 6:8

Tamén vos confirmamos que non lles será lícito impor peaxe, tributo ou imposto a ningún dos sacerdotes, levitas, cantores, porteiros, gardas do templo ou ministros desta casa de Deus. Esdras 7:24

Tamén houbo quen dixo: Pedimos diñeiro prestado para o tributo do rei, e iso polas nosas terras e viñas. Nehemías 5:4

E que debemos levar as primicias da nosa masa, e as nosas ofrendas, e o froito de toda clase de árbores, de viño e de aceite, aos sacerdotes, ás cámaras da casa do noso Deus; e os décimos da nosa terra aos levitas, para que estes levitas teñan os décimos en todas as cidades da nosa labranza. E o sacerdote, fillo de Aarón, estará cos levitas, cando os levitas recollan os décimos; e os levitas levarán o décimo dos décimos á casa do noso Deus, ás cámaras, á casa do tesouro. Nehemías 10:37-38

E naquel tempo foron nomeados algúns sobre as cámaras dos tesouros, das ofrendas, das primicias e dos décimos, para recoller nelas dos campos das cidades as porcións da lei para os sacerdotes e os levitas; porque Xudá alegrouse polos sacerdotes e polos levitas que estaban ao servizo. Nehemías 12:44

E preparáralle unha gran cámara, onde antes colocaban as ofrendas de carne, o incenso e os utensilios, e os décimos do gran, do viño novo e do aceite, que se lles ordenaba que lles desen aos levitas, aos cantores e aos porteiros; e as ofrendas dos sacerdotes. Entón todo Xudá trouxo os décimos do gran, do viño novo e do aceite aos tesouros. Nehemías 13:5,12

E o rei Asuero impuxo un tributo sobre a terra e sobre as illas do mar. Ester 10:1

Profetas

Entón erguerase no seu poder un recadador de impostos na gloria do reino; pero dentro de poucos días será destruído, nin por ira nin por batalla. Daniel 11:20

Vinde a Betel e cometede a transgresión; multiplicade a transgresión en Guilgal; traede os vosos sacrificios cada mañá e os vosos décimos cada tres anos. Ofrecede un sacrificio de acción de grazas con fermento, proclamade e publicade as ofrendas voluntarias; porque isto vos agrada, fillos de Israel, di o Señor Deus. Amós 4:4-5

Roubará alguén a Deus? Vós roubástesme a min. Pero dicides: En que vos roubamos? Nos décimos e nas ofrendas. Malditos sodes cunha maldición, porque me roubastes a min, toda esta nación. Traede todos os décimos ao tesouro, para que haxa comida na miña casa, e poñédeme a proba con isto —oráculo do Señor dos Exércitos— se non vos abrirei as cadras do ceo e derramarei sobre vós bendición sen abondo. Reprenderei por vós ao devorador, e non destruirá os froitos da vosa terra, nin a vosa vide perderá o seu froito antes de tempo no campo —oráculo do Señor dos Exércitos—. Todas as nacións vos chamarán bendicidos, porque seredes unha terra deliciosa —oráculo do Señor dos Exércitos—. Malaquías 3:8-12

Evanxeos

E cando chegaron a Cafarnaún, os que cobraban o tributo achegáronse a Pedro e dixéronlle: «Non paga o voso amo o tributo?». El respondeu: «Si». Cando entrou na casa, Xesús anticipouno dicindo: « Que che parece, Simón? De quen cobran os reis da terra tributo ou tributo? Dos seus propios fillos ou dos estraños? Pedro díxolle: «Dos estraños». Xesús díxolle: « Entón, os fillos son libres. Non obstante, para que non os ofendamos, vai ao mar, lanza o anzol e colle o primeiro peixe que suba; e cando lle abras a boca, atoparás unha moeda; tómala e dálla por min e por ti». Mateo 17:24-27

Entón foron os fariseos e deron consello sobre como o poderían enganar nas súas palabras. E enviaronlle os seus discípulos cos herodianos, dicindo: Mestre, sabemos que es veraz e que ensinas o camiño de Deus con verdade, sen ter coidado de ninguén, porque non te preocupas pola aparencia dos homes. Dinos, pois, que che parece? É lícito pagar o tributo a César ou non? Pero Xesús, coñecendo a súa maldade, dixo: Por que me tentades, hipócritas? Mostrademe a moeda do tributo. E trouxéronlle un denario. E preguntoulles: De quen é esta imaxe e a inscrición? Eles dinlle: Do César. Entón díxolles: Dadlle, pois, a César o que é do César, e a Deus o que é de Deus. Mateo 22:15-21

Ai de vós, escribas e fariseos, hipócritas!, porque pagades o décimo da menta, do anís e do comiño, e deixades de lado as cousas máis importantes da lei: o xuízo, a misericordia e a fe. Estas eran as cousas que debíades ter feito, e as outras non deixar de facer. Mateo 23:23

E cando chegaron, dixéronlle: Mestre, sabemos que es veraz e que non te preocupas por ninguén, porque non miras á persoa dos homes, senón que ensinas o camiño de Deus con verdade. É lícito pagarlle tributo a César ou non? Daremos ou non daremos? Pero el, coñecendo a súa hipocrisía, díxolles: Por que me tentades? Traédeme un denario para que o vexa. E trouxérono. E preguntoulles: De quen é esta imaxe e a inscrición? E dixéronlle: Do César. Pero Xesús respondeu: Dadlle a César o que é do César, e a Deus o que é de Deus. E eles quedaron abraiados del. Marcos 12:14-17

E sentado Xesús fronte ao tesouro, observaba como a xente botaba cartos no tesouro, e moitos ricos botaban moito. E chegou unha viúva pobre e botou dúas moedas pequenas, que son un cuadrante. E chamou aos seus discípulos e díxolles: De verdade vos digo que esta viúva pobre botou máis que todos os que botaron no tesouro; porque todos botaron do que lles sobraba; pero ela, da súa carencia, botou todo o que tiña, mesmo todo o que tiña para vivir. Marcos 12:41-44

E aconteceu naqueles días que saíu un decreto de César Augusto, ordenando que todo o mundo fose empadronado. (E este empadronamento fíxose por primeira vez cando Cireno era gobernador de Siria.) E todos foron para ser empadronados, cada un á súa propia cidade. E tamén Xosé subiu de Galilea, da cidade de Nazaret, a Xudea, á cidade de David, que se chama Belén; (porque era da casa e liñaxe de David); para ser empadronado con María, a súa esposa, que estaba embarazada. Lucas 2:1-5

Pero ai de vós, fariseos!, porque pagades o décimo da menta, da ruda e de toda herba, e pasades por alto o xuízo e o amor de Deus. Isto era o que debíades facer, e o outro non deixar de facer. Lucas 11:42

Dous homes subiron ao templo a orar; un era fariseo e o outro publicano. O fariseo, de pé, oraba así para si mesmo: «Deus, douche grazas porque non son coma os outros homes, ladróns, inxustos, adúlteros, nin sequera coma este publicano. Eu xaxuo dúas veces por semana, dou os décimos de todo o que posúo». Pero o publicano, de pé lonxe, non quería nin sequera erguer os ollos ao ceo, senón que se golpeaba o peito, dicindo: «Deus, ten piedade de min, que son pecador». Lucas 18:10-13

E preguntáronlle: Mestre, sabemos que falas e ensinas correctamente, e que non fas caso de ninguén, senón que ensinas o camiño de Deus con verdade. É lícito que deamos tributo a César ou non? Pero el, decatándose da súa astucia, díxolles: Por que me tentades? Móstrame un denario. De quen ten a imaxe e a inscrición? Responderon: Do César. E el díxolles: Dadlle, pois, a César o que é do César, e a Deus o que é de Deus. Lucas 20:21-25

E ergueu a vista e viu os ricos botando as súas ofrendas no tesouro. E viu tamén a unha viúva pobre botando alí dúas moedas de ouro. E dixo: De verdade vos digo que esta viúva pobre botou máis ca todos eles; porque todos estes do que teñen de sobra botaron para as ofrendas de Deus; pero ela da súa penuria botou todo o que tiña para vivir. Lucas 21:1-4

E levantouse toda a multitude e levárono a Pilato. E comezaron a acusalo, dicindo: Atopamos a este home subvertendo a nación e prohibindo pagar tributos a César, dicindo que el mesmo é Cristo, o Rei. E Pilato preguntoulle: Es ti o Rei dos xudeus? E el respondeu: Ti o dis. Entón Pilato dixo aos sumos sacerdotes e ao pobo: Non atopo ningún delito neste home. Lucas 23:1-4

Despois deste levantouse Xudas de Galilea nos días do censo, e arrastrou tras de si a moita xente; el tamén pereceu; e todos os que lle obedeceron foron dispersados. Feitos 5:37

Epístolas

Pois por iso pagade tamén tributo, porque son ministros de Deus, ocupados continuamente nisto mesmo. Polo tanto, pagade a todos o que lles corresponde: a quen tributo é debido tributo; a quen imposto é debido imposto; a quen medo é medo; a quen honra é debido honor. Romanos 13:6-7

E en verdade, os que son dos fillos de Leví, os que reciben o oficio do sacerdocio, teñen o mandamento de recoller os décimos do pobo segundo a lei, é dicir, dos seus irmáns, aínda que saian dos lombos de Abraham. Pero aquel cuxa liñaxe non se conta deles recibiu os décimos de Abraham, e bendiciu a quen tiña as promesas. E sen ningunha contradicción o menor é bendicido polo mellor. E aquí os que morren reciben os décimos; pero alí recibe aqueles de quen se testemuña que vive. E, como podo dicir, tamén Leví, que recibe os décimos, pagou os décimos en Abraham. Hebreos 7:5-9

Apócrifos

E o pobo tomou a Ioacaz, fillo de Xosías, e constituíuno rei no lugar do seu pai Xosías, cando tiña vinte e tres anos. Reinou en Xudea e en Xerusalén tres meses; e entón o rei de Exipto destituíuno do seu reinado en Xerusalén. E impuxo un tributo sobre a terra de cen talentos de prata e un talento de ouro. 1 Esdras 1:34-36

Ao rei Artaxerxes, noso señor: Os teus servos, Ratumo, o cronista, Semelio, o escriba, e o resto do seu consello, e os xuíces que están en Celesiria e Fenicia. Saiba agora o señor rei que os xudeus que viñeron de ti ata nós, ao chegar a Xerusalén, esa cidade rebelde e malvada, están a construír as prazas, a reparar as súas murallas e a poñer os cimentos do templo. Agora ben, se esta cidade e as súas murallas son reconstruídas, non só se negarán a pagar tributos, senón que tamén se rebelarán contra os reis. 1 Esdras 2:17-19

Do mesmo xeito, os que non son soldados e non se dedican á guerra, senón que se dedican á agricultura, cando recollen o que sementaron, lévano ao rei e obríganse uns aos outros a pagarlle tributo. 1 Esdras 4:6

Ademais, escribiu para todos os xudeus que saíron do seu reino á Xudea, en relación coa súa liberdade, que ningún oficial, ningún gobernante, ningún tenente nin tesoureiro entrase pola forza polas súas portas; e que todo o país que posuían sería libre sen tributo; e que os edomitas entregasen as aldeas dos xudeus que entón posuían; si, que se entregasen anualmente vinte talentos para a construción do templo, ata o momento en que fose construído; e outros dez talentos anuais, para manter os holocaustos no altar todos os días, xa que tiñan o mandamento de ofrecer dezasete; e que todos os que saísen de Babilonia para construír a cidade tivesen liberdade libre, así como eles e a súa posteridade, e todos os sacerdotes que marcharan. 1 Esdras 4:49-53

E os homes de alí foron entregados á rebelión e á guerra; e que había reis poderosos e feroces en Xerusalén, que reinaban e esixían tributos en Celesiria e Fenicia. 1 Esdras 2:27

Tamén ordenei que se reconstrua por completo de novo; e que procuren con coidado axudar os que son do cativerio dos xudeus, ata que se remate a casa do Señor. E do tributo de Celesiria e Fenicia,

unha porción que se lles dea coidadosamente a estes homes para os sacrificios do Señor, é dicir, a Zorobabel, o gobernador, por bois, carneiros e cordeiros; e tamén millo, sal, viño e aceite, e iso continuamente cada ano sen máis dúbida, segundo o que os sacerdotes que estean en Xerusalén indiquen que se gasta diariamente: Para que se fagan ofrendas ao Deus Altísimo polo rei e polos seus fillos, e para que recen polas súas vidas. 1 Esdras 6:28-31

Tamén vos ordeno que non esixades tributo nin ningunha outra imposición a ningún dos sacerdotes, levitas, cantores sagrados, porteiros, ministros do templo ou calquera que teña traballo neste templo, e que ninguén teña autoridade para impoñerlles nada. 1 Esdras 8:22

En todos os teus ofrendas mostra un rostro alegre e dedica os teus décimos con alegría. Eclesiástico 35:9

E reuniu un exército poderoso e gobernou sobre países, nacións e reis, que se converteron en tributarios para el. 1 Macabeos 1:4

E despois de dous anos, o rei enviou o seu xefe recadador de tributos ás cidades de Xudá, que chegou a Xerusalén cunha gran multitude e faloulles palabras de paz, pero todo foi engano. Porque despois de lle dar crenza, lanzouse de súpeto sobre a cidade, ferina gravemente e destruíu a moito pobo de Israel. 1 Macabeos 1:29-30

Non obstante, cando viu que o diñeiro dos seus tesouros se esgotaba e que os tributos no país eran escasos, por mor da disensión e da peste que trouxera sobre a terra ao retirar as leis que existían de antigo, temeu non poder seguir soportando as cargas, nin ter que dar agasallos tan xenerosamente como antes, porque abundara máis que os reis que o precederan. Polo tanto, estando moi perplexo na súa mente, decidiu ir a Persia, para recoller alí os tributos dos países e reunir moito diñeiro. 1 Macabeos 3:29-31

Trouxeron tamén as roupas dos sacerdotes, as primicias e os décimos; e animaron os nazareos que xa cumpriran os seus días. 1 Macabeos 3:49

E que eran homes de gran valor. Tamén lle contaron das súas guerras e nobres feitos que fixeran contra os gálatas, e de como os conquistaran e os someteran a tributo; e que coa súa política e paciencia conquistaran todo o lugar, aínda que estaba moi lonxe deles; e tamén dos reis que viñeran contra eles desde o confín da terra, ata que os derrotaron e lles deron unha gran derrota, de xeito que os demais lles pagaban tributo cada ano; e como o capturaron vivo e fixeron un pacto de que el e os que reinasen despois del pagarían un gran tributo e darían reféns, e o que se acordara, 1 Macabeos 8:2,4,7

E agora vos libero, e por vós libero a todos os xudeus dos tributos, das taxas do sal e dos impostos da coroa. E do que me corresponde recibir pola terceira parte da semente e a metade do froito das árbores, o libero desde hoxe en diante, para que non sexan tomados da terra de Xudea, nin dos tres gobernos que se lle engaden do país de Samaria e Galilea, desde este día en diante para sempre. Que Xerusalén sexa santa e libre, cos seus límites, tanto de décimos como de tributos. 1 Macabeos 10:29-31

Ademais, liberei libremente a todos os xudeus que foron levados cativos da terra de Xudea a calquera parte do meu reino, e quero que todos os meus oficiais condonesen os tributos mesmo do seu gando. 1 Macabeos 10:33

Entón Jonatán pediulle ao rei que liberase de tributos a Xudea, os tres gobernos e o país de Samaria, e prometeulle trescentos talentos. 1 Macabeos 11:28

E en canto a outras cousas que nos pertencen, dos décimos e impostos que nos corresponden, así como as salinas e os impostos da coroa que nos corresponden, liquitámolos de todo para o seu alivio. 1 Macabeos 11:35

En canto a calquera descoido ou falta cometida ata hoxe, perdoámola, e tamén o imposto da coroa que nos debedes; e se houbese algún outro tributo pagado en Xerusalén, non se pagará máis. 1 Macabeos 13:39

Agora, pois, entregade as cidades que tomastes e os tributos dos lugares dos que vos apoderastes fóra das fronteiras de Xudea; ou se non, dádeme por elas cincocentos talentos de prata; e polo dano que causastes, e os tributos das cidades; se non, viremos e loitaremos contra vós. 1 Macabeos 15:30-31

Entón Nicanor comprometeuse a gañar cos xudeus cativos tanto diñeiro como para cubrir o tributo de dous mil talentos que o rei debía pagar aos romanos. 2 Macabeos 8:10

Así, aquel que se encargou de pagar o tributo aos romanos por medio de cativos en Xerusalén, declarou que os xudeus tiñan a Deus para loitar por eles e, polo tanto, non podían ser prexudicados, porque seguían as leis que el lles dera. 2 Macabeos 8:36

Jasher

E Quedorlaomer, rei de Elam, afastouse das familias dos fillos de Ham, e loitou contra eles e someteunos, e foi ás cinco cidades da chaira e loitou contra elas e someteunas, e estiveron baixo o seu control. E servíronlle doce anos, e pagáronlle un tributo anual. Jasher 11:10-11

No quinto ano de Abram habitou na terra de Canaán, os habitantes de Sodoma e Gomorra e todas as cidades da chaira rebeláronse contra o poder de Quedorlaomer, rei de Elam; porque todos os reis das cidades da chaira serviran a Quedorlaomer durante doce anos e lle pagaran un tributo anual; pero naqueles días, no trece ano, rebeláronse contra el. Jasher 13:11

Sabemos que é costume dos reis cobrar un imposto anual dos vivos, pero ti non só fas isto, senón que tamén lles cobras un imposto día a día aos mortos. E o rei respondeu e díxolle a Rikayon: O teu nome non se chamará máis Rikayon, senón que Faraón será o teu nome, xa que cobraches un imposto dos mortos; e chamouno Faraón. E Rikayon, o Faraón, usurpou astutamente o goberno de Exipto e esixiu un imposto a todos os habitantes de Exipto. Jasher 14:19,27,31

E Abram e todo o que lle pertencía levantouse do regato de Mitzraim e chegou a Exipto; e apenas entraran polas portas da cidade cando os gardas se lles presentaron dicindo: Dadlle o décimo ao rei do que tedes, e entón podedes entrar na cidade; e Abram e os que estaban con el fixérono. E Abram coa xente que estaba con el chegou a Exipto, e cando chegaron trouxeron o cofre no que estaba agochada Sarai e os exipcios viron o cofre. E os servos do rei achegáronse a Abram, dicindo: Que tes aquí neste cofre que non vimos? Agora abre o cofre e dálle o décimo ao rei de todo o que contén. Jasher 15:8-10

E os fillos de Xacob xuráronlles que non se meterían con eles, e todos os reis dos cananeos tamén lles xuraron, e os fillos de Xacob fixéronnos tributarios desde aquel día en diante. Jasher 40:48

E todo Exipto estaba baixo o coidado de Xosé, e Xosé fixo guerra a todos os seus inimigos circundantes, e someteunos; tamén someteu Xosé toda a terra e a todos os filisteos, ata as fronteiras de Canaán, e todos estaban baixo o seu poder e déronlle un tributo anual a Xosé. E todos os países dos filisteos e Canaán e Sidón, e do outro lado do Xordán, trouxeron agasallos a Xosé todos os seus días, e todo o país estaba na man de Xosé, e trouxéronlle un tributo anual segundo o regulamento, porque Xosé loitara contra todos os seus inimigos circundantes e os sometera, e todo o país estaba na man de Xosé, e Xosé sentouse con seguridade no seu trono en Exipto. Jasher 58:8,12

E aconteceu que no ano oitenta e catro, é dicir, o ano cincuenta do reinado de Hadad, fillo de Bedad, rei de Edom, Hadad reuniu a todos os fillos de Esaú, e preparou todo o seu exército, uns catrocentos mil homes, e dirixiuse á terra de Moab, e foi loitar contra Moab e facelos tributarios. E cando todos os fillos de Madián morreron na batalla, e os fillos de Moab escaparon, Hadad fixo que todos os Moab estivesen tributarios para el naquel momento, e quedaron baixo o seu poder, e pagaron un tributo anual como estaba ordenado, e Hadad volveu á súa terra. Jasher 62:6,13

Entón, Cikiano foi contra Aram e os fillos do leste, e loitou contra eles e derrotounos, e todos caeron feridos ante Cikiano e o seu pobo. E levou a moitos deles cativos e someteunos como ao principio, e acampou na súa terra para cobrarlles tributos como de costume. E Cikiano loitou contra Aram e os fillos do leste e someteunos como antes, e déronlle o seu tributo habitual, e el foi e volveu á súa terra. Jasher 72:4-5,11

E todos os fillos do leste retrocederon e retiraronse, así que Moisés e os fillos de Cux seguironos e sometéronos, e impuxéronlles un tributo, como era o seu costume. E Aram tamén foi sometido por Moisés e o pobo de Cux, e tamén pagou o seu tributo habitual. Jasher 73:43,46

E Abiano puxo oficiais en Edom e todos os fillos de Edom convertéronse en súbditos e tributarios de Abiano, e Abiano volveu á súa propia terra, Chitim. E durante o seu reinado sacou un exército, e foi e loitou contra os habitantes de Britania e Kernania, os fillos de Eliseo, fillo de Xaván, e prevaleceu sobre eles e fíxoos tributarios. Jasher 90:10,29

Xubileos

E Xacob levantouse cedo pola mañá, o día catorce deste mes, e deu un décimo de todos os que viñeran con el, tanto de homes como de gando, tanto de ouro e de todos os utensilios e roupa; si, deu décimos de todo. Xubileos 32:2

E deu o décimo de todos os animais puros e fixo un holocausto, pero os animais impuros deullos (non) a Leví, o seu fillo, e deulle todas as almas dos homes. E Leví desempeñou o oficio sacerdotal en Betel diante do seu pai Xacob en preferencia aos seus dez irmáns, e foi sacerdote alí, e Xacob fixo o seu voto: así deu o décimo de novo ao Señor e santificouno, e converteuse en santo para El. E por esta razón está ordenado nas táboas celestiais como lei para o décimo de novo o décimo para comer diante do Señor de ano en ano, no lugar onde foi escollido para que habite o Seu nome, e para esta lei non hai límite de días para sempre. Esta ordenanza está escrita para que se poida cumprir de ano en ano comendo o segundo décimo diante do Señor no lugar onde foi escollido, e nada sobrará del deste ano para o ano seguinte. Xubileos 32:8-11

E todos os décimos dos bois e das ovellas serán santos ao Señor, e pertencerán aos seus sacerdotes, que comerán diante del ano tras ano; porque así está ordenado e gravado con respecto ao décimo nas táboas celestiais. Xubileus 32:15

E prevaleceu sobre eles e impuxolles tributos para que lle pagasen tributos, cinco froitos da súa terra, e construíu Robel e Tamnatares. Xubileus 34:8

E Xacob mandou dicir aos seus fillos que fixesen a paz, e eles fixeron a paz con eles, e puxeron sobre eles o xugo da servidume, de xeito que pagaron tributo a Xacob e aos seus fillos para sempre. E continuaron pagando tributo a Xacob ata o día en que baixou a Exipto. Xubileus 38:12-13

Libros perdidos da Biblia

E aconteceu que se publicou un decreto do emperador Augusto, que se debía rexistrar a todos os xudeus de Belén de Xudea. E Xosé dixo: Eu encargareime de que os meus fillos sexan rexistrados, pero que farei con esta moza? Avergóñome de que a censen como a miña esposa; e se a rexistro como a miña filla, todo Israel saberá que non é a miña filla. Cando chegue o momento do nomeamento do Señor, que faga o que lle pareza ben. E ensillou o burro e puxoa enriba del, e Xosé e Simón seguírona, e chegaron a Belén a tres millas. Protevanxeo 12:1-5

No ano trescentos nove da era de Alexandre, Augusto publicou un decreto para que todas as persoas fosen rexistradas no seu propio país. Xosé levantouse, pois, e con María, a súa esposa, foi a Xerusalén, e despois chegou a Belén, para que el e a súa familia fosen rexistrados na cidade dos seus pais. Primeiro Evanxeo da Infancia de Xesucristo 1:4-5

Libros esquecidos do Edén

Nun tempo no que os nosos pais gozaban dunha gran paz grazas á debida observancia da Lei, e estaban nunha situación feliz, de xeito que Seleuco Nicanor, o rei de Asia, sancionou o imposto para o servizo do templo e recoñeceu o noso goberno, precisamente entón, certos homes, actuando faccionalmente contra a concordia xeral, envolveronnos en moitas e diversas calamidades. 4 Macabeos 2:10

Levo tempo desexando construír un castelo entre o ceo e a terra, e quero que me envíes un home sabio e intelixente da túa parte para que mo constrúa e que me responda a todas as miñas preguntas, e para que eu poida ter os impostos e os dereitos de aduana de Asiria durante tres anos. Historia de Ahicar 4:2

Provocaronnos e vencéronnos, e moitos dos habitantes do noso país fuxiron a Exipto por medo aos impostos que o rei de Exipto nos enviou para esixirnos. Entón díxolle ao rei: "Non te enfades, meu señor! Irei a Exipto e dareille as respostas ao faraón, e mostraréille esta carta, e respondereille sobre os impostos, e enviarei de volta a todos os que fuxiron; e avergoñarei os teus inimigos coa axuda do Deus Altísimo e pola felicidade do teu reino". Historia de Ahicar 5:5,7

Mais, meu señor o rei! o que dixeches nel sobre os impostos de Exipto durante tres anos, agora a estabilidade dun reino é xustiza estrita, e se gañas e a miña man non ten habilidade para responderche, entón o meu señor o rei enviarache os impostos que mencionaches. Historia de Ahicar 5:24

E cando o faraón viu que Haiqâr o vencera e lle devolveu as súas respostas, de inmediato emocionouse e ordenoulles que cobrasen para el tres anos de impostos e que os levasen a Haiqâr. Entón o rei comezou a preguntarlle como lle fora co faraón desde a súa chegada ata que se afastara da súa presenza, e como respondera a todas as súas preguntas, e como recibira os impostos del, e os

cambios de roupa e os agasallos. E o rei Senaquerib alegrouse cunha gran alegría e díxolle a Haiqâr: "Toma o que queiras deste tributo, porque todo está ao teu alcance". Historia de Ahikar 6:36,46-47

E non lles fixemos ningún dano, senón que se converteron en tributarios para nós, e devolvémoslles o seu botín. Testamento de Xudá 1:49

Entón pedíronnos condicións de paz; e despois de consultar co noso pai, aceptámolos como tributarios. E déronnos cincocentos coros de trigo, cincocentos batos de aceite e cincocentas medidas de viño, ata a fame, cando baixamos a Exipto. Testamento de Xudá 2:8-9